

[Duborg.]

fra den nuværende blandede Beskatning af Grundskyld og Ejendomsskyld, er et Fortrin, skulde man jo synes, det laa lige for at paabyde, om ikke straks, saa dog i Løbet af en kortere Aarrække, Overgangen til Grundskyld. Man har imidlertid ikke valgt dette, man er gaaet den Vej, at man saa at sige gør Kommunalbestyrelserne til en besluttende Lovmyndighed. Det er ikke rigtigt, naar der heroverfor hævdes, at Kommunalbestyrelserne ogsaa under den nuværende Skatteform saa at sige har Ret til at kunne bestemme, hvor meget der kan udskrives paa fast Ejendom og hvor meget paa Indkomst; det er ikke det samme. Dette her er selve det, at en hel Reform af Skattelovgivningen — og vi kan tilføje: en mægtig Reform af den — overlader man til Kommunalbestyrelserne at føre ud i Livet. Det er noget nyt, tror jeg nok, og jeg vil tilføje, at jeg tror ikke, det er noget godt nyt. Jeg tror ikke, Kommunalbestyrelserne vil vinde ved, at man gør dem til smaa Rigsdage, gør dem til politiske Forsamlinger. Man behøver blot at tænke den Tanke lidt længere ud, saa vil man forstaa, at det kan føre til, at vi forud for hvert kommunalt Valg maa være forberedt paa, at der sættes en stor Agitation i Gang ligesom nu forud for politiske Valg, idet Kommunalbestyrelserne jo kan faa en afgørende politisk Indflydelse ved Gennemførelsen af denne Sag.

Den Beskatning, vi har nu, er jo i alt væsentligt at tilbageføre til 1922 og 1926. Ved Gennemførelsen af Loven om Ejendomsskat til Staten i 1922 blev jo i Virkeligheden det Princip indført, som dannede Grundlaget for Reformen i 1926, og Princippet deri er alle velbekendt. Det gaar ud paa, at man foretager en Deling af Grundværdi og Bygningsværdi. Det er i Virkeligheden en falsk Betegnelse at kalde den nuværende Ejendomsskyld for Ejendomsskyld, thi som den skattepligtige Ejendomsskylds Værdi opgøres, er det jo en Bygningsskyld. Det var mere korrekt, som Skatten ligger nu, at kalde det for Grundskyld og Bygningsskyld.

Ved dette System er man kommet ind paa en Beregningsmaade af Skatten, som faktisk giver store Fortrin for de mindre Beboelsesejendomme, idet Fradragene er af en saadan Størrelse, at Beboelsesejendomme som nødvendig Beboelse praktisk taget dermed er skattefri, og Bygnings-skatten rammer paa den Maade enten kun større Virksomheder eller ogsaa Beboelses-

ejendomme, der er større end nødvendigt for at opfylde de mest beskedne Krav.

Det ligger derfor ogsaa i Sagens Natur, at en Ændring af Skatten, som foreslaas her, med Overgang til Grundskyld, nødvendigvis maa medføre — hvordan man end stiller det op — en procentisk set meget betydelig Forhøjelse af Beskatningen paa de mindste Ejendomme. Og hvis man tænker sig — hvad der jo ligger lige for —, at det samme System ogsaa skal indføres ved Ejendomsskat til Staten, vil dette blive meget fremtrædende, idet Fradragene der er 10 000 Kr., saa vil det give et meget stort Paalæg for alle Ejendomme paa indtil noget over 10 000 Kr.

Det er et Forhold, man ikke kan komme udenom ved dette System, og det maa man tage med i Betragtning. Det ærede Medlem Hr. Jens Jensens Udtalelser om, hvorledes det virker, har i denne Forbindelse meget ringe Interesse. At man kan pille en enkelt Ejendom eller nogle enkelte Ejendomme med Bygninger af en vis Størrelse ud, og at de da giver det og det Resultat, har ingen væsentlig Betydning til Bedømmelse af Sagen. Hvis vi vil bedømme, hvorledes Skatten virker, maa vi se, hvorledes den virker i een Kommune, og hvorledes den virker i mange Kommuner, hvorledes den virker overfor de forskellige Grupper af Virksomheder.

Med Hensyn til Forholdene i Landkommunerne — Landkommunernes Ejendomsbeskatningsforhold er, som bekendt, vidt forskellige fra Bykommunernes, i alt Fald saaledes som Praxis er — har jeg foretaget forskellige ret omfattende Beregninger for samtlige danske Landkommuner, og jeg kan her sige, at hvis man deler Landkommunernes Skatteydere i Landbrugsejendomme og mindre Ejendomme, vil en Beregning give det Resultat, at hvis Lovforslaget gennemføres, som jo Meningens maa være med det, naar man fremsætter det, vil det betyde, at der overflyttes ca. 5 Mill. Kr. fra andre Ejendomme til Landbrugsejendomme.

Dette udgør et meget stort Beløb af det, som disse Ejendomme i Forvejen betaler, idet disse andre Ejendomme det sidste Skatteaar har betalt ca. 14 Mill. Kr. i Ejendomsskat til Amt og Kommuner. Hvis man tænker sig Loven gennemført, vil der af disse 14 Mill. Kr. overflyttes 5 til Landbrugsejendommene i de samme Kommuner. Det bliver altsaa en Lettelse for disse andre Ejendomme paa godt og vel 1/3 og en tilsvarende Forhøjelse for de andre Grupper. Det er selvfølgelig ikke en Forhøjelse paa